

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-002

Startnummer appellante: 199904912

Appellante is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie geweest onder nummer 83989 op de klacht van Regio Oost van de KNZB:

Datum: 19 januari 2018

Sanctie: met ingang van 20 januari 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin haar ploeg 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.

Overweging: beledigen (tegen scheidsrechter) en onbeheerst gedrag (wangedrag art. L 6.1).

Wedstrijd: Flevo Da2 – Deltasteur Da1 d.d. 13 januari 2018.

Aan appellante is per 24 januari 2018 opschorting van de straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellante behandeld op 29 januari 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. J. Anema, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift en een aanvullende verklaring van scheidsrechter E.
3. Uit hetgeen de Commissie ter kennis is gekomen, blijkt dat appellante ten laste wordt gelegd dat zij bewust een slaande beweging tegen (de achterkant van het hoofd van) haar tegenstandster maakte. Scheidsrechter E. rapporteert dat appellante, op het moment van overschakeling in de tegenaanval, een uiting van agressie boven water in de vorm van een slaande beweging toonde, waarbij het voor hem niet duidelijk was of het een slag was of een agressieve zwemmende beweging richting de tegenstandster. Op het moment van de slaande beweging lag de tegenstandster met de rug naar appellante. De scheidsrechter legde appellante voor haar slaande beweging een UMV op. Appellante ontkent zich daaraan schuldig te hebben gemaakt en verklaart in haar verweerschrift voor de Tuchtcommissie voor zover van belang:

“Op het moment van overtreding lag ik midvoor. Een speelster van Flevo lag achter mij. Ik voelde dat zij mij opzettelijk en met kracht een trap gaf. Hierna voelde ik dat zij met haar handen aan mijn badpak trok. Ik voelde dat zij mij middels het trekken aan mijn badpak onder water trok. Direct daarna duwde zij met haar linkerhand op mijn linkerschouder en met haar rechterhand op mijn rechterschouder. Hierdoor duwde zij mij onder water. Hierdoor kreeg ik geen adem. Ik had op dat moment de bal niet vast. Ik moest mij los worstelen om boven te komen en adem te kunnen halen. Toen ik boven was en lucht kreeg, maakte ik de opmerking tegen de scheidsrechter; ‘kijk eens uit je doppen, mafkees’. Deze opmerking maakte ik omdat mijn tegen speelster een vrije bal kreeg terwijl zij een overtreding beging.

en

De scheidsrechter maakt op in het tuchtrapport dat ik een slaande beweging zou hebben gemaakt richting mijn tegenstander en daarbij mijn tegenstander tegen de achterkant van haar hoofd zou hebben geslagen. Dit is niet aan de orde geweest. Ik heb in mijn frustratie naar de scheidsrechter enkele woorden geroepen maar ik heb geen slaande beweging gemaakt richting wie dan ook. Ik heb niemand in en zwembeweging of opzettelijk op het achterhoofd geraakt.”

In haar beroepschrift merkt appellante op dat zij door de Tuchtcommissie ten onrechte ook veroordeeld is voor het beledigen van de scheidsrechter, maar dat de scheidsrechter

dat niet gerapporteerd heeft en zich niet beledigd zal hebben gevoeld, dan wel haar opmerking niet gehoord heeft. Verder verklaart zij opnieuw dat zij niemand op het achterhoofd geslagen heeft. Appellante leest in het rapport van de scheidsrechter een aantal tegenstrijdigheden.

4. Scheidsrechter E. schrijft in zijn aanvullende verklaring kortweg dat hij nog steeds achter zijn rapportage en de daarmee samenhangende waarnemingen staat.
5. De Commissie van Beroep deelt de mening van appellante, dat de scheidsrechter de opmerkingen van appellante aan zijn adres niet als aanstootgevend beschouwd heeft, dan wel dat zij de opmerkingen niet gehoord en derhalve niet gerapporteerd heeft. Bestrafing hiervoor dient in dit geval dan ook achterwege te blijven. Overigens zijn de Commissie van Beroep geen feiten en omstandigheden bekend geworden op basis waarvan aan de waarneming, de rapportage en aanvullende verklaring van scheidsrechter W. Ebbers zou moeten worden getwijfeld. Gelet op het feit, dat de scheidsrechter het onbeheerste gedrag van appellante bestraft heeft met een UMV (en niet een UMV4) en bovendien niet gebleken is van de intentie bij appellante om haar tegenstandster letsel toe te brengen acht de Commissie van Beroep een straf van 2 wedstrijden passend.

De uitspraak luidt derhalve:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 19 januari 2018.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appellante met ingang van 20 januari 2018 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin zij als vaste speelster staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.
- c) De Commissie van Beroep veroordeelt appellante tot een bijdrage van € 29,60 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging Deltasteur te belasten.
- d) De opschorting van de straf wordt met ingang van 7 februari 2018 beëindigd.

Nieuwegein, 5 februari 2018

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter

mr. J. Anema, lid

mr. R.W. Brouwer, secretaris